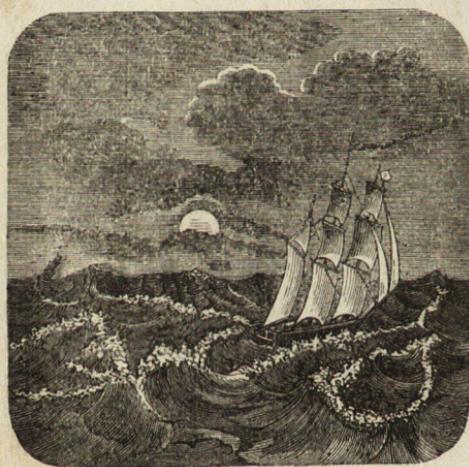

много мъчно съобщение то. Колко работа ю отишло, доклѣ да се направи равенъ путь, прѣзъ такъви връхове, каквите са Сенъ-Готардъ и Симплонъ! Тоа путь тѣ се извишава, тѣ се снишава, тѣ минова по край страшни пропасти, тѣ по мостове, които висятъ надъ нѣкои бѣздна, тѣ прѣзъ скали, които са пробити за това нѣщо. Наистина, много работа ю отишло по симплонския путь; иъ сега по него ходетъ много лесно и безъ страхъ, та пѣтникъ тѣ не се уморява и не се страхова за животъ тѣ си, и се наслаждава съ чудни картини на планинската природа.

М О Р І Е.

Който види прѣвъ путь море, отеднажъ ште се почуди на това най-величествено явление на земното кльбо. То ю хубаво, кога отражава въ себе си небото, слънце то и облаци то и се простира камъ небосклонъ тѣ съ гладка и лъскава повръхнина, като стъкло. То се види тогава, като че нѣма край и се сбира далече съ небото, та окото не може да различи, къдѣ се свѣршова водата и къдѣ се начина небо то. Море то ю хубаво и тогава, кога вѣтръ тѣ залюлѣе повръхнината му; то ю хубаво,

ако и да ю страшно малко нѣщо. Голѣмити вълни съ пѣnestи гребени върветъ и една слѣдъ друга на бескрайни редове, върветъ съ бучение на скалистий брѣгъ, като че искатъ да скочатъ на него; иъ, като се отгласнатъ назадъ отъ твърдий камень, съ жалостенъ ревъ и пукотъ се растуроятъ пакъ въ морето и оставятъ мястото си на други. Весело ю да гледа човѣкъ, кога се залюлѣе и

Видъ на море.

се разиграе морето; весело ю да слуша неговий страшенъ ревъ; иъ само тогава ю весело, когато стоишъ на висока и здрава скала и знаешъ, че, колкото и да се надува, пакъ нѣма да